

مهمترین دستاورد جنگ رمضان، دفاع از مردم سالاری دینی است

عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی گفت: مهمترین دستاورد جنگ رمضان، آشکار شدن این حقیقت است که بنایی که امام کبیر بنیان نهاد و امام شهید آن را نهادینه و تثبیت کرد، امروز مهمترین دارایی ملت ایران است. این بنا، یعنی مردم سالاری دینی نهادینه شده، از ایران و ایرانیان به هر قیمت دفاع می‌کند.

عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی گفت: مهمترین دستاورد جنگ رمضان، آشکار شدن این حقیقت است که بنایی که امام کبیر بنیان نهاد و امام شهید آن را نهادینه و تثبیت کرد، امروز مهمترین دارایی ملت ایران است. این بنا، یعنی مردم سالاری دینی

نهادینه شده، از ایران و ایرانیان به هر قیمت دفاع می‌کند. محمد رجبی در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه جنگ رمضان، پیش از آنکه در میدان نبرد رقم بخورد، در ذهن و دستگاه محاسباتی دشمن طراحی شد و آنجا بود که خطای اصلی رخ داد، اظهار کرد: ما با چهار گزاره خام و ناپخته مواجهیم که حلقه تصمیم گیر

آمریکایی، تحت تأثیر شدید رژیم صهیونیستی و رسانه های ضدانقلاب، آنها را به عنوان مقدمات حمله پذیرفت. وی ادامه داد: اول دشمن با این پیش فرض که ایران در اثر تحولات منطقه ای ضعیف شده است. دوم: نظام سیاسی ایران شکننده است. سوم: نظام سیاسی ایران فردسالار و اقلیت سالار است. چهارم: رویدادهای ۱۸ و ۱۹ دی را نشانه تعارض عمیق جامعه با نظام تلقی کردند. این چهار گزاره، نتیجه سال ها زندگی دشمنان در حباب پروپاگانداي رسانه ای و تحلیلی علیه ایران

بود. این استاد دانشگاه معتقد است: آنچه در میدان رخ داد، ابطال عینی هر چهار گزاره بود. تفاوت اساسی میان یک نظام سیاسی تاب آور با یک نظام پادشکننده در این است که اولی فقط تحمل بحران را دارد، اما دومی در دل بحران رشد می کند و زایا می شود. این مفهوم را «نصیب طالب» در اقتصاد مطرح کرد، اما من معتقدم جامعه ایران مصادق کامل نظام تاب آور در عرصه سیاسی

است. به گفته وی؛ دو هفته نخست جنگ، کشور بدون رهبر، بدون رئوس اصلی نظامی و امنیتی، در برابر قدرتمندترین دولت تاریخ بشر ایستاد. این شکنندگی نیست؛ این پادشکنندگی است. دشمن آسیب به ظرفیت های منطقه ای ما را با تضعیف کلیت نظام، یکی تصور کرد و این خطای اول بود. خطای دوم، شکننده پنداشتن نظامی بود که برآمده از سنت های فکری و عقلانیت انباشته

شده ایرانی است؛ عقلانیتی بحران زی که جنگ های بزرگی را از سر گذرانده است. رجبی بیان کرد: اینجا به یک نکته تاریخی بسیار مهم می رسیم. کلان پروژه ای که امامین انقلاب، از امام خمینی (ره) تا امام شهید آیت الله خامنه ای، دنبال کردند، «ایران قوی و پیشرفته» بود. یکی از الزامات این پروژه، نهادینه سازی قانون و مردم سالاری دینی در ساختار قدرت بود. دوهفته نخست جنگ نشان داد که این مهم محقق شده است. کشوری که یک هفته تمام بدون رهبر و بدون فرماندهان ارشد خود، به صورت نهادینه به کار خود ادامه دهد، نه فردسالار است و نه اقلیت سالار. قدرت در

ایران نهادینه و مردم پایه عمل می کند. وی افزود: ما باید بین «نارضایتی» و «سلب وفاداری» تفکیک قائل شویم. بله، تحریم های فلج کننده نارضایتی ایجاد کرده است. رویداد ۱۸ و ۱۹ دی هم عمدتاً ناشی از یک تصمیم شوک آور اقتصادی بود، نه فراخوان های ربع پهلوی که پیش از آن هیچ توفیقی

نداشت. اما این نارضایتی هرگز به معنای سلب وفاداری از ایران در برابر حمله خارجی نیست. این استاد دانشگاه معتقد است جامعه ایران، با وجود گسترده ترین عملیات شناختی تاریخ که علیه یک ملت صورت گرفته، به دلیل دولت-ملت تاریخمند بودن، دست از هویت ملی خود نکشیده است. تاریخ مندترین دولت-ملت حال حاضر جهان، به این راحتی ها هویت خود را از دست نمی دهد. به محض شروع جنگ، همان خیابان ها میدان اعلام وفاداری به کشور و جمهوری اسلامی شد. اقلیت هرچند مُصر و مسلح، در برابر کلیت جامعه هیچ عاملیتی ندارد جز اینکه ماده خام برای اقدامات خصمانه

دشمن فراهم کند. رجبی در پایان گفت: مهمترین دستاورد، آشکار شدن این حقیقت است که بنایی که رهبر کبیر بنیان نهاد و امام شهید آن را نهادینه و تثبیت کرد، امروز مهمترین دارایی ملت ایران است. این بنا، یعنی مردم سالاری دینی نهادینه شده، از ایران و ایرانیان به هر قیمت دفاع می کند. واقعیت های سترگ میدان، پیش فرض های دشمن را به محاق برده و آمریکا و رژیم صهیونیستی امروز در میانه جنگ در بن بست محاسباتی گرفتار شده اند. راهپیمایی ایران در مسیر استقلال و سربلندی ادامه دارد.